

Београдске Машине

Девојчица змај

Креативни центар

Библиотека
Лејџе, џа мејџнеих рабре
Књига четврта

Беатриче Мазини
ДЕВОЈЧИЦА ЗМАЈ

Наслово ријинала
Beatrice Masini
Belle, astute e coraggiose
LA BAMBINA DRAGO
Copyright © 2010, Edizioni EL S.r.l., Trieste Italy
За издање на српском језику © Креативни центар 2011

Илустрације
Дезидерија Гвичардини (Desideria Guicciardini)

Превеласа и џа лијанској
Весна Мостарица

Уредник
Анђелка Ружић

Лекџор
Мирјана Делић

Пријрема за шџамџу
Татјана Ваљаревић

Издавач
Креативни центар
Градиштанска 8, Београд
тел.: 011 / 3820 464, 3820 483, 2440 659
е-mail: info@kreativnicentar.rs

За издавача
Љиљана Маринковић, директор

Шџамџа
Бранмил

Тираж
2.000

ISBN 978-86-7781-844-9

Беатриче Мазини

Девојчица
змај

Илустрације
Дезидерија Гвичардини

Креативни центар

УВОД

Ук ојем упознајемо једну заистане ваљалуде војчицу

У Земљи риба од жада, далеко, далеко одавде, живела је девојчица која се звала Мин и била вероватно најневаљалија девојчица коју су људи икада видели. Тако су бар мислили њени несрећни школски другари који су морали да трпе све њено шиканирање и надменост. Она није била од оних девојчица које се туку, не: њена специјалност била је да језиком на-

несе бол другима. То значи да је говорила зле, оштре и речи које боле. Мин је одлично умела да нађе свачије мане и слабе тачке: на пример, Чао, који је био мало заокругљен и имао прђаст нос, за њу је одмах постао *ѵр-љава*, *ѵрасећа* и *масна лойѿа*; Лиу,

која је била стидљива и затворена у себе, постала је *она љуџа руџоба*; а Пина, који је споро трчао, називала је *мљитавим љужем*. Неко је на то реаговао тако што би побегао у ћошак и плакао, неко је покушавао да јој одговори на исти начин; али било је врло опасно изазвати Мин на сукоб речима јер је она била најбржа и највештија у проналажењу нових увреда и увек спремна да на крају тријумфује.

Њени родитељи слушали су жалбе других тата и мама, али су сматрали да се они беспотребно секирају: зна се да сваки родитељ настоји да одбрани своје дете, умањи његову кривицу и увек мисли како су други криви.

Такви су били и они. – С каквом се то преосетљивом децом дружи наша Мин? – говорила би мама.

– Стварно! – додао би тата. – Уопште немају смисла за хумор.

– Знаш шта ја мислим? – рекла би мама. – Требало би да деца сама решавају своје размирице, а не да у њих укључују одрасле.

– Потпуно си у праву – рекао би тата. – Ми, у ствари, остављамо Мин да се сналази сама, зар не?

Мин заиста није било потребно да је нека одрасла особа подржава, или храбри, или брани. Њен језик, оштар као сабља, био је убиствено оружје. Њој је, заправо, била потребна нека

пажљива одрасла особа која би покушала да схвати зашто се она тако понаша. Али то су била нека друга времена, и то је био неки други свет, и нико се није много бринуо о томе шта се дешава у главама и срцима деце. Штета, јер да се неко забринуо, можда би ова прича изгледала другачије. А пошто је таква каква јесте, хајде да је започнемо.

